

stillinger inden for trossamfund undtages fra lovens område.

Denne undtagelse fra lovens ligebehandlingsprincip er begrundet i hensynet til religionsfriheden, idet grundlovens bestemmelser herom antages at sikre et trossamfund eller en menighed – også en menighed inden for folkekirken – ret til at lægge vægt på en ansøgers køn ved valg af præst, hvis dette måtte være en del af trossamfundets eller menighedens religion.

I betragtning af, at dispensationen fra ligebehandlingsloven for så vidt angår præster kun omhandler en yderst begrænset del af det samlede arbejdsmarked, findes der ikke at være behov for at tage forbehold over for konventionens bestemmelser i artikel 11, der generelt omhandler afskaffelse af diskrimination imod kvinder på arbejdsmarkedet.

Fra *forsvarsministeriets* side er oplyst, at arbejdsministeriet og ligestillingsrådet har tiltrådt en dispensation fra bestemmelserne i lov nr. 161 af 12. april 1978 om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse, idet forsvarsministeriet har fundet behov for indtil videre at fastholde gældende bestemmelser og praksis, hvorefter kvindeligt personel ikke anvendes i stillinger, der primært indebærer mulighed for direkte deltagelse i kamphandlinger.

Anvendelsesområdet for kvindeligt militært personel i hæren og flyvevåbnet er udvidet, og der er iværksat forsøgsordning vedrørende anvendelse af kvindeligt militært personel i visse af søværnets skibe, ligesom yderligere forsøgsordninger overvejes. Det er forudsat, at det kvindelige militære personel tilsikres samme karrieremuligheder, som er gældende for mandligt militært personel med tilsvarende uddannelse.

På denne baggrund anses det ikke for at være nødvendigt at tage forbehold over for konventionens generelle bestemmelser i artikel 11 om beskæftigelse.

Justitsministeriet, forsvarsministeriet, kirkeministeriet og ligestillingsrådet har tiltrådt nærværende forslag til folketingsbeslutning.

III. Andre lande

39 lande har på nuværende tidspunkt ratificeret konventionen, der trådte i kraft 3. september 1981 – 30 dage efter deponering af det 20. ratifikationsinstrument. Heraf har Norge og Sverige ratificeret uden forbehold.

IV. Konventionens indhold

I præamblen bekræftes troen på fundamentale menneskerettigheder og princippet om utilstedeligheden af diskrimination. Staternes forpligtelse til at sikre mænd og kvinder lige ret til at nyde alle økonomiske, sociale, kulturelle, borgerlige og politiske rettigheder fremhæves. Der udtrykkes imidlertid bekymring over, at der trods konventioner, resolutioner m.v., vedtaget i FN og særorganisationerne, fortsat sker en omfattende diskrimination imod kvinder. Det understreges, at oprettelse af den nye økonomiske verdensorden byggende på lighed og retfærdighed vil bidrage betydeligt til fremme af ligestilling, ligesom det understreges, at udryddelse af apartheid, racisme, kolonialisme, aggression og fremmed besættelse og indblanding i statens indre anliggender er af væsentlig betydning for den fulde nydelse af mænds og kvinders rettigheder. Det bekræftes, at styrkelse af den internationale fred og sikkerhed og almindelig og fuldstændig nedrustning vil fremme social fremgang og udvikling og dermed bidrage til opnåelse af fuld ligestilling mellem mænd og kvinder. Det nævnes videre, at kvindens rolle i forplantningen ikke må danne grundlag for diskrimination, men at børnenes opvækst kræver, at ansvaret deles mellem mænd og kvinder og samfundet som helhed.

Konventionens tekst består i øvrigt af 30 artikler opdelt i 6 kapitler.

Kapitel I, artikel 1–6

Heri defineres udtrykket »diskrimination imod kvinder«, ligesom det langsigtede formål med konventionen behandles.

I bestemmelserne angives nogle almindelige principper, der nærmere er konkretiseret i konventionens materielle bestemmelser i de følgende kapitler.

Det fastsættes, at princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder skal optages i lovgivningen, og at kvinders menneskerettigheder og frihedsrettigheder skal gennemføres på alle områder, ligesom domstole og andre offentlige institutioner skal sikre, at kvinder effektivt beskyttes imod enhver diskriminerende handling. De deltagende stater skal også tage skridt til at afskaffe diskrimination udvist af enkeltpersoner, organisationer og virksomheder, og endvidere skal der træffes foranstaltninger til også at afskaffe bestemmelser, skikke og praksis, der medfører diskrimination imod kvinder.